

היא באה להתייחד עם המלך ז"א ואז שתייהם שהם זו"ן מתעטרים במוחין מהחור"ב ואז הם

אור הרשב"י

השתדלו ליכנס למרקלין, ולא תצאו מהפרוזדור, כי אשר יצא מפתח שער הפרוזדור דמו בראשו. הקיצו בניי וראו כי אני מסברת אתכם, הקיצו ידידי, התאמצו והיו לבני חיל, ועתה אל תתלוצצו, חזקו ועלצו, וחוט של חסד המשוך עליכם מידי יום ביומו.

זרו הלאה ומעכו אותה וראו כי אתם שכורים מחמדת העולם, הקיצו שכורים, כי הנה יום בא, ויסיר האדם את אלילי כספו ומאודיו בהנאת העולם, ואת אלילי זהבו חמדת הממון, ועלו לארץ ישראל, כי יש לאל ידכם, רק שאתם מוטבעים בטיט חמדת תבל והבליו, והיוצא מכם ונזור אחור דמו בראשו, וראו את אשר זכיתם אתם מה שלא זכו אחרים מכמה דורות.

והאריך הרבה בענין הזה. ועתה בניי שמעו לי, הטו אזנכם, תנו לבככם, מי פתי ישמע הדברים האלה ולא יקה ערמה, וחסר לב ולא יקנה, מי עיור ועינים לא יראה זכות בזה, ולא יתן אל לבו לשוב אל ה' בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו. ומעיד אני שמים וארץ, כי כל זה שדברתי פה ובקונטרס, אינו חלק אחד ממאה ואחד. ואפילו בקונטרס ההוא, תראו בין תיבה לתיבה סגולתא לפעמים. והוא הוכחה, כי שם היה דבר נעלם, ולא הרשיתי עצמי לכתוב אותו. אחי ועמי שמעו ותחי נפשיכם, כי החברים השלמים אשר ראו כל זה, רוח חדשה נתן בקרבם. וגם ביום השבת, חזר הדיבור אל החסיד, והפליא לשבח את אשר עשינו בשני הלילות האלה, ואמר

קוראים דברות של משנה תורה, בהגיענו אל פרשת 'שמע', קול דודנו דופק. והתחיל, 'שמעו ידידים המהדרים מן המהדרים, הקיצו ורננו שוכני עפר, בסוד עפר העליון שני ההי"ן כו', ודברים רבים של חכמה אמר הנה. אחר כך אמר, 'אשריכם ידידי אשריכם המעלים אותי, כמה וכמה נתעליתם שאתם עשרה לכל דבר שבקדושה, אשריכם בעולם הזה אשריכם ואשרי יולדתכם, אל תיראו חרפת אנוש, ומגדופם אל תחתו, כי אתם המעלים לכנסת ישראל, ודעו כי אתם מבני עליה כו', כדלעיל, ואתם מתדבקים בי, והכבוד חופף על ראשיכם, וחוט של חסד משוך עליכם, ואלמלי ניתן רשות לעין הייתם רואים האש הסובבת הבית הזה, לכן חזקו ואמצו ואל תפסיקו הקשר, והעלוני בקול רם, שמע ישראל, וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כיום הכיפורים, ודברים אחרים כמו חצי שעה. וחזרנו לסוד הלימוד.

ואחר כך כחצות הלילה, חזר הדיבור פעם שנית, ודיבר שיעור שעה ויותר, וחזר לשבח ענין הלימוד ההוא. ואמר, 'ראו, השמע עם קול מדבר ככם' 'שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך, אם זה כמה מאות שנה שמעו או ראו כדבר הזה, ואתם זכיתם. ולכן מכאן והלאה תהיינה עיניכם פקוחות על דרככם, ו'איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק, ו'החלש יאמר גבור אני', והחזיקו עצמכם לגדולים, כי אתם מבני היכלא דמלכא, וזכיתם לפרוזדור,

הלימוד היומי

לע"נ בתייה בת יצחק ע"ה

שורים על ראשם של אלו הזוכים לכך ע"י שהם עסקו כל הלילה בתורה.

אור הרשב"י

ההבטחה, פן תתנחמו ואין לאל ידיכם, כי כבר אמר (שיר השירים ב, יב) 'עת הזמיר הגיע', ולא כל העתים שוות, פקחו עיניכם, ואין לי פנאי להאריך בזה יותר, ולבי בוער בקרבי, ראו כמה סיבות סבב האל עלי, מה שאין לשכל האנושי מכואר כן, ואני בער ולא אדע, והיתה הכוונה מאתו יתברך להראות אלי הענין הגדול הזה. ואתם גם אתם התאוששו והתקוששו והשיבו על לב, 'זהחלש יאמר גבור אני' זאיש את רעהו יעזורו, ואני את נפשי הצלתי חזקו אל תרפו ידיכם, ודעו כי גם קבלו החברים הנה כי בערב תשעה באב לא יאכלו שום תבשיל ואפילו של עדשים וזה כל היום, ובסעודה המפסקת – פת חריבה וקיתון של מים, וכאלה רבות עמכם. לכן חושו על כבוד יוצרכם ותנו אליו כבוד, והזהרו פן תתנחמו הלילה, ואל שדי אתחנן, יתן בלבבכם לחוס על עצמכם, ויזכני להתאחד עמכם על אדמת הקודש לעבדו שכם אחד, אמן. כה דברי לשוני, אחיכם שלמה הלוי אלקוויץ. עד כאן לשון הכתב.

אשרי עין ראתה כל אלה, על כן כל אחד יקדש ויטהר עצמו בתוספת קדושה וטהרה. וטוב שיזהרו שלא ידברו באותו הלילה בשום לשון חול, רק הכל בלשון הקודש.

פעם ופעמיים ושלש, פקוד לחבריא דיסתמרון מחובביהו, מאחר שנכנסו לפרוודור ישתדלו ליכנס לטרקלין, כי אשר יצא החוצה דמו בראשו, ואנחנו נקיים. ואז עמד החסיד קודם אכילת הבוקר, וקבצם כולם ביחד, ודיבר הוא אליהם והתרה בהם כאשר ציוה, ואחר כך אמר, 'אני עבדכם'. ויענו כולם ויאמרו, 'נעשה ונשמע', ותקנו תקנות רבות. ואחת מהן, שיהיה יום רביעי כולו לזכר החורבן, ושלא נאכל בשר ולא נשתה יין לילו ויומו כל כ"ד שעות, אם לא יהיה בסעודת מצוה או אכסניא או הולך בדרך. וכאלה רבות.

ואתם אחי, הקיצו חזקו ואמצו עלצו בעבודת יוצרנו, וראו כי כפי המובן מדברי המגיד, ליל ראשון של שבועות גם אתם או כולכם או מקצתם כמו כן נועדתם לעבוד את ה' וכן נזכרתם, ובלילה השני לא נזכרתם, לכן עמדו על נפשכם ושימו כל הדברים האלה על לבבכם, ומי יתן והיה פי המדבר אליכם, אז תראו ותתמהו, ופקחו עיניכם ממה שהובטח בקונטרס הזה במראה אחרונה, כי נזכה החסיד ואני לשבת בארץ והחברים, ויבא מלאכים בו. לכן כל אחד יתן אל לבו ועיניכם אל תחוס על כליכם. ולא יעצים עיניכם חמדת העולם ומיעוט

הלומדים בזה הלילה צריכים לכוון בכ"ד צירופי אדנ"י בסיום כל ספר מכ"ד ספרים והם התכשיטים של השכינה

**רַבִּי שְׁמַעוֹן הֵכִי אָמַר, בְּשַׁעֲתָא דְּמִתְכַּנְּשֵׁי חֲבַרְיָא
בְּהַאי לִילְיָא לְגַבִּיהּ, נִיתִי לְתַקְנָא תְּכַשִּׁיטִי כְּלָה**

ורשב"י היה אומר בשעה שהיו מתכנסים אצלו כל החברים באותו הלילה שנבא לתקן את תכשיטי הכלה שהיא השכינה, **בְּגִין דְּתִשְׁתַּכַּח לְמַחַר בְּתַכְשִׁיטָהּ, וְתִקְוֶנָהּ, לְגַבִּי מְלָפָא כְּדָקָא יָאוּת** בכדי שהיא תמצא למחר בעת

הייחוד בתכשיטיה ותיקוניה אל המלך ז"א כראוי, דהיינו שצריך לכוון בכ"ד צירופי אדנ"י בסיום כל ספר מכ"ד ספרים והם התכשיטים של השכינה. **זְפָאָה חוּלְקִיהוּן**

**דְּחֲבַרְיָא, כִּד יִתְבַּע מְלָפָא לְמִטְרוֹנִיתָא, מֵאֵן תִּקְוֶין
תְּכַשִּׁיטָהּ, וְאַנְהִיר עֲטָרָהּ, וְשׂוּי תִקְוֶנָהּ** אשרי חלקם של

החברים הקדושים שכאשר ישאל המלך ז"א את המלכה שהיא השכינה מי תיקן את תכשיטיה ומי האיר את עטרות המוחין ומי שם עליה את תיקוניה שהוא תיקון השכינה

עצמה שהיא מתאחדת בענפיה (רמ"ק). **וְלִית לָךְ בְּעֵלְמָא, מֵאֵן דִּי־רַע
לְתַקְנָא תְּכַשִּׁיטִי כְּלָה, אֶלָּא חֲבַרְיָא, זְפָאָה חוּלְקִיהוּן
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי** והרי אין לך בכל העולם מי שיודע לתקן את

תכשיטי הכלה שהיא השכינה אלא רק החברים הקדושים שהם בעלי קבלה הנקראים בנים בסוד האצילות והם הממשיכים את כל תיקוני המלכות ולכן אשרי חלקם בעולם הזה

ובעולם הבא.

ע"י לימוד התורה מתקנים את השכינה והבינה מעטרת את ז"א במוחין ומכינה אותו אל היחוד והוא סוד הטבילה

**תָּא חַיִּי, חֲבַרְיָא מְתַקְנֵי בְּהַאי לִילְיָא תַּכְּשִׁיטָּהָא
לְבַכָּה, וּמַעְטְרֵי לָהּ בְּעֵטְרָהָא, לְגַבֵּי מַלְכָּא** בא וראה

שע"י לימוד התורה בזה הלילה אז החברים מתקנים את תיקוני תכשיטי הכלה שהיא השכינה והם מעטרים אותה בעטרותיה שהם המוחין לצורך הייחוד לגבי המלך ז"א.

**וּמֵאֵן מְתַקֵּין לִיָּה לְמַלְכָּא, בְּהַאי לִילְיָא, לְאַשְׁתַּכְּחָא בָּהּ
בְּבַכָּה, לְאַזְדַּוְנָא בָּהּ בְּמִטְרוֹנִיתָא** ומי מתקן את המלך ז"א באותו

הלילה בכדי שימצא ביחד עם המלכה שהיא השכינה ויטייחד עם המלכה בבוקר.

נִהְרָא קַדִּישָׁא עֲמִיקָא דְכָל נִהְרִין, אִימָא עֲלָאָה אלא הוא

הנהר הקדוש והעמוק מכל הנהרות שהוא הבינה הנקראת אמא העליונה כי היא מעטרת

את ז"א במוחין ומכינה אותו אל הייחוד. **הֲדָא הוּא דְכַתִּיב** וזהו מש"כ בפסוק,

עֲאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְגו' (שיר השירים א)

בעטרה שעטרה לו אמו. **לְבַתָּר דְּאַתְקִינַת לִיָּה לְמַלְכָּא,**

וְאַעְטַרְת לִיָּה, אַתִּיית לְדַכְּפָאָה לָהּ לְמִטְרוֹנִיתָא, וְלִאיִנוּן

דְּמִשְׁתַּכְּחֵי גַבֵּיהּ ואחרי שהבינה מתקן את המלך ז"א ומעטרת אותו בשפע המוחין

אז היא באה לטהר את המלכות מאחיות החיצונים, והוא סוד הטבילה שנעשה בליל

שבועות וכן היא מטהרת את אלו החברים הנמצאים עמה ועוסקים בתיקוניה.